

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. március 4.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – BURLINGTON szó- és ábrás védjegyek – A BURLINGTON és BURLINGTON ARCADE korábbi szó- és ábrás védjegyek jogosultjának felszólalása – A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Összetéveszthetőség – Nizzai Megállapodás – 35. osztály – A »kiskereskedelmi szolgáltatások« fogalma – A 8. cikk (4) bekezdése – Bitorlás – A 8. cikk (5) bekezdése – Jóhírnév – Értékelési szempontok – Az áruk és szolgáltatások hasonlósága – A felszólalás elutasítása”

A C-155/18. P–C-158/18. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Tulliallan Burlington Ltd** (székhelye: Saint-Hélier [Jersey], képviseli: A. Norris barrister)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 56. cikke alapján 2018. február 22-én benyújtott négy fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: M. Fischer és D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Burlington Fashion GmbH** (székhelye: Schmallingenberg [Németország], képviseli: A. Parr Rechtsanwältin)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (előadó) és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. április 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. június 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseivel a Tulliallan Burlington Ltd az Európai Unió Törvényszékének 2017. december 6-i Tulliallan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) ítéletének (T-120/16, EU:T:2017:873), 2017. december 6-i Tulliallan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) ítéletének (T-121/16, nem tették közzé, EU:T:2017:872), 2017. december 6-i Tulliallan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) ítéletének (T-122/16, nem tették közzé, EU:T:2017:871) és 2017. december 6-i Tulliallan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) ítéletének (T-123/16, nem tették közzé, EU:T:2017:870) (a továbbiakban így együtt: megtámadott ítéletek) hatályon kívül helyezését kéri, amelyekkel a Törvényszék elutasította az általa az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának a Tulliallan Burlington és a Burlington Fashion GmbH közötti négy felszólalási eljárással kapcsolatban 2016. január 11-én hozott négy határozatának (R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 és R 1635/2013-4. sz. ügyek; a továbbiakban így együtt: vitatott határozatok) hatályon kívül helyezése iránt indított keresetét.

Jogi háttér

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.; a továbbiakban: 40/94 rendelet) módosította a 2006. december 18-i 1891/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 386., 14. o.).
- 3 A módosított 40/94 rendeletet hatályon kívül helyezte és felváltotta [az európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (kodifikált változat) (HL 2009. L 78., 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba. A 207/2009 rendeletet módosította a 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.; helyesbítések: HL 2017. L 142., 104. o., HL 2016. L 267., 1. o., HL 2016. L 110., 4. o., HL 2016. L 71., 322. o.), amely 2016. március 23-án lépett hatályba. A módosított 207/2009 rendeletet 2017. október 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.).
- 4 Tekintettel a védjegybejelentési kérelmek benyújtásának időpontjaira – a 982 020. és a 982 021. sz. védjegyek esetében 2008. augusztus 19., az 1 007 952. sz. védjegy esetében 2009. április 2., az 1 017 017. sz. védjegy esetében pedig 2009. szeptember 8. –, amelyek az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából döntő jelentőségűek, a jelen jogvitára a 982 020., a 982 021. és az 1 007 952. sz. védjegy tekintetében egyrészt a 207/2009 rendelet eljárásjogi rendelkezései, másrészt a 40/94 rendelet anyagi jogi rendelkezései, az 1 017 273. sz. védjegy tekintetében pedig a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezései az irányadók. E két rendeletnek a jelen jogvita szempontjából releváns anyagi jogi rendelkezései lényegében azonosak.
- 5 A 40/94 rendelet „Viszonylagos kizáró okok” című 8. cikke, amelynek rendelkezéseit a 207/2009 rendelet 8. cikke átvette, a következőképpen rendelkezett:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[...]

(4) A nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségű meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha az irányadó közösségi vagy tagállami jogszabályok szerint:

- a) a megjelöléshez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg;
- b) a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy – közösségi védjegy esetén – a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, – korábbi nemzeti védjegy esetén – a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

- 6 A 40/94 rendeletnek „A felszólalás vizsgálata” című 43. cikkének (1)–(3) bekezdése értelmében, amelynek rendelkezéseit a 207/2009 rendelet 42. cikke átvette:

„(1) A felszólalás vizsgálata során a hivatal, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.”

- 7 A 40/94 rendeletnek „A bejelentés visszavonása, korlátozása, módosítása és megosztása” című 44. cikke, amelynek rendelkezéseit a 207/2009 rendelet 43. cikke átvette, a következőket írta elő:

„(1) A bejelentő a közösségi védjegybejelentést bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja. Ha a bejelentést már meghirdették, a visszavonást vagy a korlátozást is meg kell hirdetni.

(2) A közösségi védjegybejelentés – a bejelentő kérelmére – egyebekben csak a bejelentő nevének vagy címének kijavítása, illetve elírás, másolási hiba vagy nyilvánvaló tévedés kijavítása érdekében módosítható, feltéve hogy a kijavítás következtében a megjelölés lényegileg nem változik meg, illetve az árujegyzék nem bővül. Ha a módosítás a megjelölést vagy az árujegyzéket érinti, és arra a bejelentés meghirdetését követően kerül sor, a védjegybejelentést a módosított formában is meg kell hirdetni.”

- 8 A 207/2009 rendeletnek a „Fellebbezés” című VII. címében szereplő 63. cikk, a (2) bekezdésében előírja:

„A fellebbezés vizsgálata során a fellebbezési tanács, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a fellebbezési tanács felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.”

- 9 A 207/2009 rendelet 75. cikke kimondja:

„A[z EUIPO] határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.”

- 10 E rendelet 76. cikke értelmében:

„(1) A[z EUIPO] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a[z EUIPO] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A[z EUIPO] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

- 11 Az említett rendelet 151. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az Európai [Uniót] megjelölő nemzetközi lajstromozásnak – a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése, illetve a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom Európai [Unióra] történő utólagos kiterjesztésének a Madridi Jegyzőkönyv 3c. cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától – ugyanaz a hatálya, mint az [európai uniós] védjegybejelentésnek.

(2) Ha a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően nem közöltek elutasításról szóló értesítést, vagy az ilyen elutasítást visszavonták, az Európai [Uniót] megjelölő nemzetközi lajstromozással az (1) bekezdésben említett naptól kezdődően ugyanolyan hatályú oltalom keletkezik, mint a megjelölés [európai uniós] védjegyként történő lajstromozásával.”

- 12 Ugyanezen rendelet 156. cikkének (1)–(3) bekezdése előírja:

„(1) Az Európai [Unióra] kiterjedő oltalommal szemben – a meghirdetett [európai uniós] védjegybejelentésekkel azonos módon – felszólalásnak van helye.

(2) A felszólalást a 152. cikk (1) bekezdése szerinti meghirdetés napjától számított hat hónapos határidő lejártát követő három hónapon belül kell benyújtani. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik.

(3) A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom elutasítása az [európai uniós] védjegybejelentés elutasításának helyébe lép.”

- 13 A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL 2005. L 172., 4. o.) módosított, a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendeletnek (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) „A felszólalás indoklása” című 19. szabálya az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A[z EUIPO] lehetőséget ad a felszólalónak, hogy benyújtsa a felszólalása alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és érveket, vagy kiegészítse a 15. szabály (3) bekezdése alapján benyújtott bármely tény, bizonyítékot vagy érvet az általa megadott határidőn belül [...]”

14 E rendelet 50. szabályának (1) bekezdése értelmében:

„Eltérő rendelkezés hiányában a fellebbezési eljárásban megfelelően alkalmazni kell annak a szervezeti egységnek az eljárására vonatkozó előírásokat, amely a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta.

[...]

Ha a fellebbezés a felszólalási osztályok egyikének határozata ellen irányul, a fellebbezési tanács a rendeletben és e szabályokban megállapított vagy a felszólalási osztály által a rendelettel és e szabályokkal összhangban megadott határidőn belül benyújtott tényekre és bizonyítékokra korlátozza a fellebbezés vizsgálatát, kivéve ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a [207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése] értelmében további vagy kiegészítő tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni.”

15 A védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én kötött, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Párizsi Uniós Egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o., Magyarországon kihirdette az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet) 19. cikke alapján kötött, amely fenntartja a jogot az Unió országai számára, hogy egymás között külön megállapodásokat kössenek az iparjogvédelem területén.

16 Az általa bevezetett osztályozásban a szolgáltatásokra vonatkozó 35. osztály a következő fejezetcímmel szerepel:

„Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák.”

17 Az ehhez az osztályhoz tartozó magyarázó megjegyzés a következőket pontosítja:

„A 35. osztály főleg személyek vagy szervezetek által nyújtott, főként az alábbi tárgyú szolgáltatásokat tartalmazza:

1. segítségnyújtás kereskedelmi vállalkozás működésében vagy vezetésében, vagy
2. segítségnyújtás ipari vagy kereskedelmi vállalat üzleti ügyeinek, vagy kereskedelmi funkcióinak irányításában,

valamint olyan reklámügynökségek által nyújtott szolgáltatások, amelyek főként a nyilvánossággal való kommunikáció, nyilatkozatok és közlések terjesztését végzik bármilyen eszköz útján, bármilyen áru vagy szolgáltatás tekintetében.

Idetartoznak, különösen:

- mások javára, különböző áruféleségek összeállítása (kivéve ezek szállítását), amely lehetővé teszi az ügyfelek számára, hogy megfelelően megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket az árukat; ezeket a szolgáltatásokat kiskereskedelmi üzletek, nagykereskedelmi egységek, katalógusból levélben való megrendelés vagy olyan elektronikus média útján lehet nyújtani, mint például honlapok vagy televíziós bevásárló programok;
- írott közlemények és feljegyzések regisztrálásából, átírásából, összeállításából vagy rendszerezéséből álló szolgáltatások, valamint matematikai vagy statisztikai adatok felhasználása vagy összeállítása;
- reklámügynökségek és szolgáltatók szolgáltatásai, úgymint prospektusok terjesztése közvetlenül vagy posta útján, vagy minták terjesztése. Ez az osztály más szolgáltatásokkal kapcsolatos reklámozásra is pl. bankkölcsonök nyújtására, vagy rádióhirdetésekre is vonatkozhat.

[...]”

A jogviták előzményei és a vitatott határozatok

- 18 A jogviták előzményei a megtámadott ítéletek alapján a következőképpen foglalhatók össze.
- 19 2008. november 20-án, 2009. augusztus 13-án és 2009. november 12-én a Törvényszék előtti eljárásba beavatkozó fél, a Burlington Fashion, az alábbi nemzetközi lajstromozások tekintetében nyújtott be európai uniós oltalom iránti kérelmeket:
- az Európai Uniót megjelölő, 1017273. sz. nemzetközi lajstromozás, amely az alábbi ábrás védjegy számára biztosít oltalmat:

- az Európai Uniót megjelölő, 1007952. sz. nemzetközi lajstromozás, amely az alábbi ábrás védjegy számára biztosít oltalmat:

- az Európai Uniót megjelölő, 982021. sz. nemzetközi lajstromozás, amely az alábbi ábrás védjegy számára biztosít oltalmat:

- az Európai Uniót megjelölő W982020. sz. nemzetközi lajstromozás, amely a BURLINGTON szóvédjegy számára biztosít oltalmat.

20 Az altalmat a Nizza Megállapodás szerinti 3., 14., 18. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében kérték, az egyes osztályokra vonatkozóan az alábbi leírással:

- 3. osztály: „Szappanok kozmetikai használatra, szappanok textíliákhoz, illatszer készítmények, esszenciális olajok, a bőr, a fejbőr és a haj tisztítására, ápolására és szépítésére szolgáló termékek; az ebbe az osztályba tartozó testápolási cikkek, dezodorok személyes használatra, borotválkozás előtti és borotválkozás utáni készítmények”;
- 14. osztály: „Ékszer, karórák”;
- 18. osztály: „Bőr és műbőr, bőröndök, (az ebbe az osztályba tartozó) táskák, (az ebbe az osztályba tartozó) kisméretű, bőrből készült termékek, így különösen pénztárcák, levéltárcák, kulcstartó tárcák; esernyők, napernyő formájú napellenzők”; és
- 25. osztály: „Lábbelik, ruhák, kalapárúk, derékszíjak, övek”.

21 2009. augusztus 12-én, 2010. május 17-én és 2010. augusztus 16-án a Tulliallan Burlington felszólalásokat nyújtott be 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett védjegyeknek a 3., 14. és 18. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben. A felszólalás(ok) többek között a következő, korábbi védjegyeken és jogokon alapult(ak), amelyek jogosultja a Tulliallan Burlington:

- az Egyesült Királyságban 2003. december 5-én 2314342. számon lajstromozott és 2012. október 29-én megfelelően megújított BURLINGTON szóvédjegy az alábbi osztályokba tartozó szolgáltatások vonatkozásában:
 - 35. osztály: „Hirdetési felületek bérbeadása és lízingje; kereskedelmi és reklám célú kiállítások és bemutatók szervezési szolgáltatásai; kereskedelmi célú vásárok szervezése; reklámozás és promóciós szolgáltatások és ehhez kapcsolatos információs szolgáltatások; különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben”;
 - 36. osztály: „Boltok és irodák bérlete; ingatlan lízingelése vagy kezelése; épületek lízingelése; épületek vagy épületek közötti vagy azokon belüli hely lízingelése; ingatlanmenedzsment szolgáltatások; boltok és irodák bérletére vonatkozó információs szolgáltatások; ingatlan szolgáltatások; tőkebefektetés, befektetési alapok”;
- az Egyesült Királyságban 2003. november 7-én lajstromozott, és 2012. október 29-én megfelelően megújított 2314343. számú BURLINGTON ARCADE szóvédjegy, amelyet a Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 36. osztályba tartozó ugyanezen szolgáltatások, valamint a 41. osztály tekintetében a következő leírásnak megfelelő szolgáltatások tekintetében lajstromoztak: „Szórakoztatás (szórakoztató szolgáltatások); pályázatok szervezése; kiállítások megszervezése; szabadidő eltöltésével kapcsolatos tájékoztatás; élő előadások bemutatása; sportlétesítmények fenntartása; élő zene és élő előadások biztosítása; berendezések és létesítmények biztosítása együttesek élő előadásaihoz; élő szórakoztató szolgáltatások (műsorok); élő zene szolgáltatása; élő zenei előadások tartása; élő műsorok szervezése”;

- az Egyesült Királyságban a 2330341. számon 2003. november 7-én lajstromozott, és 2013. április 25-én megfelelően megújított, a Nizzai Megállapodás szerinti 35., 36. és 41. osztályba tartozó, fent említett szolgáltatásokra vonatkozó alábbi ábrás védjegy:

- a 3618857. számon 2006. október 16-án lajstromozott, alább ábrázolt, európai uniós ábrás védjegy, amelyet a 8715 C. sz. törlési eljárás alapján a Nizzai Megállapodás szerinti 35., 36. és 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra korlátoztak, és amely az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felel meg:

- 35. osztály: „reklámozás és promóciós szolgáltatások és ezekkel kapcsolatos információs szolgáltatások; különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben”;
 - 36. osztály: „boltok bérlete; ingatlanok lízingelése vagy kezelése; épületek lízingelése; épületek vagy épületek közötti vagy azokon belüli hely lízingelése; ingatlanmenedzsment szolgáltatások; boltok bérletére vonatkozó információs szolgáltatások ingatlan szolgáltatások”;
 - 41. osztály: „szórakoztatás (szórakoztató szolgáltatások); szórakoztató szolgáltatások nyújtása élőben”.
- 22 A felszólalás(ok) alátámasztásaként hivatkozott okok a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján, valamint 8. cikkének (4) és (5) bekezdésén alapultak.
- 23 2013. július 10-i, 2013. október 8-i, 2013. november 8-i és 2013. november 22-i határozataival a felszólalási osztály – kizárólag a korábbi, 3618857. sz. európai uniós védjegy alapján – megvizsgálta a felszólalásokat, a 3., 14. és 18. osztályba tartozó áruk tekintetében helyt adott az említett felszólalás(ok)nak, és a beavatkozó felet kötelezte a költségek viselésére.

- 24 2013. augusztus 20-án, 2013. december 3-án, 2013. december 11-én és 2014. január 2-án a Burlington Fashion a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján négy fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozatai ellen.
- 25 Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa a vitatott határozatokkal hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatait, és elutasította az említett felszólalásokat.
- 26 A vitatott határozatokban a negyedik fellebbezési tanács először is lényegében azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését illetően a „különböző termékek összegyűjtése mások megbízásából abból a célból, hogy a vásárlók kényelmesen [...] megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket a termékeket többféle, vegyes kiskereskedelmi üzletben” megnevezésű, 35. osztályba tartozó szolgáltatás kivételével a 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában bizonyították a korábbi védjegyek releváns területen fennálló jóhírnevét. Másodszor, az e rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett indokot illetően negyedik fellebbezési tanács lényegében azt állapította meg, hogy a Tulliallan Burlington nem bizonyította, hogy teljesültek volna a megtévesztő megjelenítés és a célközönségnek okozott kár megállapításához szükséges feltételek. Harmadszor, az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló indokot illetően lényegében azt állapította meg, hogy mivel a szóban forgó áruk és szolgáltatások különbözőek, az ütköző védjegyek hasonlóságától függetlenül – az összetévesztés veszélye kizárt.

A Törvényszék előtti eljárások és a megtámadott ítéletek

- 27 A Törvényszék Hivatalához 2016. március 23-án benyújtott keresetleveleivel a Tulliallan Burlington négy keresetet terjesztett elő a vitatott határozatokkal szemben.
- 28 Keresetének alátámasztásaként a Tulliallan Burlington három jogalapra hivatkozott, amelyek lényegében a következőkön alapultak: az első a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén, egy eljárási jellegű hibán és az eljárási szabályok megsértésén, a második az indokolási kötelezettség megsértésén, a meghallgatáshoz való jog megsértésén és az említett rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésén, a harmadik pedig e rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén.
- 29 A megtámadott ítéletekben, amelyeknek a rendelkező része és indokolása azonos, a Törvényszék a Tulliallan Burlington által felhozott egyik jogalapnak sem adott helyt.
- 30 Az első jogalapot illetően a Törvényszék a megtámadott ítéletek 28. pontjában megállapította, hogy a negyedik fellebbezési tanács szerint a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatásokat illetően nem bizonyították a korábbi védjegyek jóhírnevét.
- 31 A megtámadott ítéletek 33. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bíróság által a 2005. július 7-i Praktiker Bau- und Heimwerkmärkte ítélet (C-418/02, EU:C:2005:425, a továbbiakban: Praktiker ítélet) 34. pontjában elfogadott értelmezéssel ellentétes az EUIPO azon tézise, amely szerint valamely üzletközpont szolgáltatásai lényegében az ingatlanbérleti és ingatlankezelési szolgáltatásokra korlátozódnak, és ebből következően e szolgáltatások címzettjei főként az üzletközpontban található üzletet vagy irodát bérbe venni óhajtó személyek.
- 32 A Törvényszék ennek alapján a megtámadott ítéletek 34. pontjában megállapította, hogy a Nizza Megállapodásnak a Bíróság által a Praktiker ítélet 34. pontjában értelmezett 35. osztályának szövegére tekintettel a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalma a valamely üzletközpont által nyújtott szolgáltatásokat is magában foglalja. A megtámadott ítéletek következő pontjában arra a következtetésre jutott, hogy téves a „kiskereskedelmi szolgáltatásoknak” a negyedik fellebbezési tanács által elfogadott szigorú értelmezése, és hogy a Tulliallan a korábbi védjegyek jóhírneve által biztosított oltalomra a 35. osztályba tartozó szolgáltatások egésze tekintetében hivatkozhatott.

- 33 Miután a megtámadott ítéletek 37–42. pontjában emlékeztetett a Bíróságnak a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése értelmében vett jóhírnevű védjegyek oltalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, a Törvényszék a megtámadott ítéletek 43. pontjában megállapította, hogy a Tulliallan Burlington a negyedik fellebbezési tanács, illetve a Törvényszék előtti eljárásban nem terjesztett elő olyan egybevágó bizonyítékokat, amelyek alapján azt lehetne megállapítani, hogy a bejelentett védjegyek használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. A megtámadott ítéletek ezt követő pontjaiban a Törvényszék megállapította, hogy még ha a Tulliallan Burlington hangsúlyozza is korábbi védjegyeinek „majdhogynem egyedülálló” jellegét, nem szolgáltatott konkrét bizonyítékokat annak alátámasztására, hogy a bejelentett védjegyek használata csökkentené a korábbi védjegyek vonzerejét.
- 34 Azon eljárási hibát illetően, amelyekben a vitatott határozatok állítólagosan szenvednek, a Törvényszék a megtámadott ítéletek 46. pontjában megállapította, hogy az EUIPO szervezeti egységei megfelelően figyelembe vették a Tulliallan Burlington észrevételeit, és ennél fogva e kifogást mint megalapozatlant elutasította.
- 35 A második jogalapot illetően a Törvényszék első lépésben elutasította a Tulliallan Burlingtonnak az indokolási kötelezettség megsértésére és a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított érvelését. A megtámadott ítéletek 53. pontjában konkrétan azt állapította meg, hogy a Tulliallan Burlington előterjeszthette volna a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételekkel kapcsolatos észrevételeit.
- 36 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítéletek 54. és 55. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy bár a Tulliallan Burlington a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárásban nem fejtette ki azt a kifogást, amelyre maga hivatkozott a felszólalási eljárás során, nevezetesen a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértését, nem róható fel e fellebbezési tanácsnak, hogy e tárgyban nem kért a felektől további észrevételeket.
- 37 Második lépésben a Törvényszék, miután a megtámadott ítéletek 56–58. pontjában emlékeztetett a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételekre és a bizonyítási teherre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, megállapította, hogy a Tulliallan Burlington nem terjesztett elő az annak bizonyításához szükséges ténybeli és jogi elemeket, hogy az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó feltételek megfelelően teljesültek, mivel a Tulliallan Burlington a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárásban mindössze annak kijelentésére szorítkozott, hogy fenntartja a felszólalási osztály előtti eljárásban előterjesztett érveit.
- 38 A Törvényszék így elutasította a második jogalapot, mivel úgy ítélte meg, hogy a negyedik fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a Tulliallan Burlington nem bizonyította, hogy a jellegbitorlási keresetek megalapozásához szükséges feltételek megfelelően teljesültek.
- 39 A harmadik jogalapot illetően a Törvényszék, miután emlékeztetett a megtámadott ítéletek 66–68. pontjában az összetéveszthetőségre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, úgy ítélte meg, hogy a negyedik fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk nem voltak hasonlóak a korábbi védjegyekkel jelölt, a Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatásokhoz. Közelebbről, e 35. osztályt illetően a Törvényszék a megtámadott ítéletek 70. pontjában emlékeztetett arra, hogy az uniós bíróság megállapította, hogy a kiskereskedelmi szolgáltatások esetében szükséges, hogy az eladásra kínált árukat pontosan meghatározzák. A Törvényszék e tekintetben a Praktiker ítéletre (50. pont) és a 2008. szeptember 24-i Oakley Kontra OHIM – Venticinque (O STORE) ítéletre (T-116/06, EU:T:2008:399, 44. pont) hivatkozott.
- 40 Márpedig a Törvényszék szerint, mivel nem jelölték meg azokat az árukat, amelyeket az olyan üzletközpontok részét képező üzletekben árusíthatnak, mint a Burlington Arcade üzletközpont, nem lehetett megállapítani a korábbi védjegyekkel jelölt szolgáltatások és a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk közötti hasonlóságot vagy azok egymást kiegészítő jellegét. Ebből a Törvényszék a megtámadott

ítéletek 72. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a Tulli Allan Burlington azon érvét, amely szerint az üzletközpontok szolgáltatásai esetében nem szükséges pontosan meghatározni az érintett árukat, el kell utasítani, mivel a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztály szövegére tekintettel a „kiskereskedelmi szolgáltatásoknak” a Bíróság által a Praktiker ítélet 34. pontjában értelmezett fogalma magában foglalja az üzletközpontok által nyújtott kereskedelmi szolgáltatásokat is.

- 41 A Törvényszék a megtámadott ítéletek 74. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt szükséges feltételek egyike nem teljesült, és ennél fogva a harmadik jogalapot, valamint a kereseteket teljes egészükben el kell utasítani.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 42 Fellebbezéseiben a Tulli Allan Burlington azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket a vitatott határozatokkal szemben benyújtott kereseteit elutasító részeikben;
 - helyezze hatályon kívül a vitatott határozatokat, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az a Bíróság ítéletével összhangban hozzon határozatot, és
 - az EUIPO-t és a Burlington Fashiont kötelezze a költségek viselésére.
- 43 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket azokban a részeikben, amelyekben a Törvényszék elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján, valamint a 2 314 342., a 2 314 343. és a 2 330 341. sz. korábbi egyesült királyságbeli védjegyeken alapuló kereseteket;
 - egyebekben utasítsa el a fellebbezéseket;
 - a feleket kötelezze saját költségeik viselésére.
- 44 A Burlington Fashion azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészükben utasítsa el a fellebbezéseket;
 - a Tulli Allan Burlingont kötelezze a Burlington Fashion részéről a Bíróság, a Törvényszék, valamint a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárások során felmerült költségek és díjak viselésére.
- 45 A Bíróság elnöke 2018. június 12-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélelhozatal céljából egyesítette az ügyeket.

A fellebbezésekről

- 46 Fellebbezései alátámasztásaként a Tulli Allan Burlington három – a szóban forgó négy ügyben azonos – jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére, a másodikat e rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére, a harmadikat pedig az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja.

A fellebbezések első jogalapjáról

A felek érvei

- 47 A Tulliallan Burlington által felhozott első jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul, amely a korábbi védjegy jóhírnevének sérelmére alapított felszólalásra vonatkozik.
- 48 Ez a jogalap lényegében három részre osztható.
- 49 Az első jogalap első részében a Tulliallan Burlington úgy vélekedik, hogy figyelembe véve az említett jóhírnev jellegére és terjedelmére vonatkozó bizonyítékokat, a Törvényszéknek a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655, 42. pont) kifejtett tényezőket figyelembe vevő átfogó értékelés alapján meg kellett volna állapítania, hogy a közönség kapcsolatot teremt a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegyek között.
- 50 Az üzletközpont szolgáltatásai ugyanis az üzletekben árusított áruk végső fogyasztóival való interakciót igényelnek. Az üzletközpont kiskereskedői és termékeik a Burlington Arcade üzletközpontozóhoz való társításuk révén presztízssre tesznek szert, és a fogyasztó a korábbi védjegyeket a luxusáruk – mint például az ékszerek, a bőrdíszmű és a parfümök – értékesítéséhez kapcsolja.
- 51 Márpedig a Törvényszék a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegyek közötti kapcsolat fennállásának megállapítása helyett a megkülönböztető képesség sérelmét, illetve annak tisztességtelen kihasználását vizsgálta.
- 52 Az első jogalapnak a megkülönböztető képesség felhígulására és annak tisztességtelen kihasználására vonatkozó második részében a Tulliallan Burlington úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek 36–44. pontjában úgy ítélte meg, hogy ő a hivatkozott ítélkezési gyakorlat által meghatározott szempontokra tekintettel nem szolgáltatott bizonyítékot ilyen felhígulásra vagy ilyen kihasználásra.
- 53 Márpedig a Törvényszék által a megtámadott ítéletek 44. és 45. pontjában követett megközelítés – helytelen módon – szigorúbb, mint az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt megközelítés. A Törvényszék szerinte figyelembe vette az üzletközpontban található üzletek védjegyeinek jóhírnevét, noha az nem releváns. A Törvényszék ugyanígy figyelembe vette azt a tény is, hogy a „Burlington” szó más nagyon ismert helyek neve is volt, noha nem rendelkezett semmilyen bizonyítékkal e helyek esetleges jóhírnevére vonatkozóan, ami ahhoz vezetett, hogy lehetetlen bizonyítási szint elérését követelte meg. A Törvényszék tehát szerinte nem követte a Bíróság által a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655) kifejtett megközelítést.
- 54 Végezetül a Törvényszék szerinte nem vette figyelembe a hozzá benyújtott releváns bizonyítékokat, amelyeket a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárásban is előterjesztettek, és amelyek a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel szerinte elegendőek voltak (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 76. és 77. pont; 2013. november 14-i Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, C-383/12 P, EU:C:2013:741, 43. pont).
- 55 Az első jogalap harmadik részében a Tulliallan Burlington a Bíróság előtti eljárásban megismétli az általa a vitatott határozatok hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetek egyik jogalapját, amely szerint a negyedik fellebbezési tanács, illetve a Törvényszék nem vette figyelembe az eléje terjesztett érveket.
- 56 A Burlington Fashion a fellebbezések első jogalapjának teljes egészében történő elutasítását kéri.

- 57 Az első jogalap első két részével kapcsolatban úgy véli, hogy a Tulli Allan Burlington nem fejtette ki, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 3., 14. és 18. osztályba tartozó áruk tekintetében miért állna fenn a tisztességtelen előny vagy a sérelem veszélye. Egyrészt, a korábbi védjegyek egyedülálló jellege nem állapítható meg, mivel a Burlington Fashion különféle áruk tekintetében már hosszú ideje használt egy azonos vagy hasonló megjelölést. Másrészt, szerinte a Tulli Allan Burlington a korábbi védjegyekkel védett megjelölések és a Burlington Arcade üzletközpont közötti kapcsolatra vonatkozóan sem szolgáltatott bizonyítékot.
- 58 Ráadásul nem róható fel a Törvényszéknek, hogy a Tulli Allan Burlington számára magasabb bizonyítási sztenderdeket írt elő, mint ami az ítélkezési gyakorlatból következik. Eszerint a felszólalónak két önálló feltétel együttes fennállását kellene bizonyítania, nevezetesen egyrészt a jóhírnevű védjegy imázsának és azonosságának az érintett közönség felfogása szerinti felhígulását, másrészt e közönség gazdasági magatartásának módosulását. Márpedig a Törvényszék szerinte a megtámadott ítéletek 43. pontjában megfogalmazott következtetéseiben helyesen állapította meg, hogy a Tulli Allan Burlington nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot a negyedik fellebbezési tanács, illetve a Törvényszék előtti eljárásban annak bizonyításához, hogy e feltételek teljesültek.
- 59 Az EUIPO úgy véli, hogy a fellebbezések első jogalapját teljes egészében el kell utasítani.
- 60 E jogalap első részét illetően az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék kifejezetten hivatkozott az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállásának értékelésére vonatkozó releváns ítélkezési gyakorlatra. A 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletre (C-252/07, EU:C:2008:655) hivatkozva a Törvényszék ezt követően lényegében úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy valamely korábbi védjegy nagy jóhírnevűnek örvend, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihatározza vagy kihatározzhatja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, illetve sérti vagy sértheti azt. A Törvényszék szerinte helyesen emelte ki, hogy a védjegyjogosult hárul annak bizonyítása is, hogy a korábbi védjegy jogosultja által kínált áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztójának gazdasági magatartása a bejelentett védjegy használata miatt megváltozhat vagy megváltozhatott.
- 61 Az első jogalap második részét illetően az EUIPO úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Tulli Allan Burlington nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot e veszély fennállásának bizonyításához, és hogy a megkövetelt bizonyítékokat illetően a Törvényszék által előírt követelmények nem túl szigorúak, mivel a Törvényszék szorosán követte a Bíróság ítélkezési gyakorlatát.

A Bíróság álláspontja

- 62 Első jogalapjának első részével a Tulli Allan Burlington azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletekben elmulasztotta megvizsgálni, hogy fennáll-e kapcsolat a korábbi védjegyek között, amelyeket jóhírnevűeknek ismert el, és a bejelentett védjegyek között, miközben az ilyen kapcsolat fennállása a korábbi védjegyek 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett sérelme megállapításának egyik szükséges feltétele.
- 63 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság a 2008. november 27-i Intel Corporation ítéletben (C-252/07, EU:C:2008:655, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) kimondta, hogy az e rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett jóhírnevű védjegyek sérelme, amennyiben megvalósul, a korábbi és a későbbi védjegyek bizonyos fokú hasonlóságának a következménye, ami miatt az érintett közönség e védjegyeket rokonítja egymással, vagyis kapcsolatba hozza őket egymással, még akkor is, ha azokat nem téveszti össze egymással.

- 64 A közönség képzetében fennálló ilyen kapcsolat hiányában a későbbi védjegy használata nem alkalmas arra, hogy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, vagy hogy azokat sértse (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 31. pont).
- 65 A Bíróság ugyanakkor pontosította, hogy önmagában egy ilyen kapcsolat fennállása alapján nem lehet az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett valamely olyan sérelem fennállására következtetni, amely a jó hírnévnek örvendő védjegyek oltalmának e rendelkezés által előírt sajátos feltételét képezi (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 32. pont).
- 66 E rendelkezés alkalmazásának három együttes feltétele van: először is a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegyek közötti kapcsolat fennállása, másodsor a felszólalás alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegy jóhírveve, harmadszor pedig annak veszélye, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Mivel e három feltétel kumulatív, közülük már egynek a hiánya is meghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását.
- 67 A jelen esetben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti értékelése keretében a Törvényszék először is a megtámadott ítéletek 35. pontjában megállapította, hogy a Tulliallan Burlington hivatkozhat a korábbi védjegyek jóhírvevének oltalmára a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében. Ezt követően ezen ítéletek 36. pontjában rámutatott, hogy a negyedik fellebbezési tanács a vitatott határozatokban úgy ítélte meg, hogy nem állt fenn kapcsolat az ütköző védjegyek között, és hogy a Tulliallan Burlington nem bizonyította, hogy a bejelentett védjegyek használata tisztességtelenül kihasználná vagy sértené a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Márpedig a Törvényszék, anélkül hogy értékelte volna az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállását, rögtön az e cikkben meghatározott harmadik feltétel elemzésére, vagyis a sérelem különféle veszélyeire vonatkozó feltétel elemzésére tért rá.
- 68 A Bíróságnak a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatának a megtámadott ítéletek 37–42. pontjában történt felidézését követően ugyanis a Törvényszék, ezen ítéletek 43–45. pontjában megelégedett azzal, hogy helybenhagyja a vitatott határozatokat, lényegében úgy ítélve meg, hogy a Tulliallan Burlington által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők annak bizonyítására, hogy a bejelentett védjegyek használata csökkenti a korábbi védjegyek vonzerejét.
- 69 Amint arra a jelen ítélet 66. pontjában már emlékeztettünk, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása három együttes feltétel teljesüléséhez van kötve, így e rendelkezés alkalmazásának meghiúsulásához elegendő, ha az egyik feltétel nem teljesül.
- 70 Ebből következik, hogy a megtámadott ítéletekben a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül vizsgálhatta először is azt, hogy abból az előfeltevésből kiindulva, hogy a fogyasztók kapcsolatot teremtenek a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegyek között, fennáll-e annak a veszélye, hogy az előbbieket használata tisztességtelenül kihasználja vagy sérti az utóbbiak megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Annak megállapításával, hogy nem áll fenn ilyen veszély, kizárta azon előfeltevés – nevezetesen a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegyek közötti kapcsolat – pontos jellege vizsgálatának szükségességét is, amelyre támaszkodott.
- 71 Következésképpen, az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 72 Az első jogalap második részével a Tulliallan Burlington lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot annak értékelése során, hogy fennáll-e annak veszélye, hogy a bejelentett védjegyek ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében.

- 73 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy azok a sérelmek, amelyekkel szemben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a jóhírnevű védjegyek számára oltalmat biztosít, először is a korábbi védjegy megkülönböztető képességének sérelme, másodsor e védjegy jóhírnevének sérelme, harmadszor pedig az említett védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználása (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 27. pont).
- 74 E háromféle sérelem közül önmagában egy is elegendő az említett rendelkezés alkalmazhatóságához (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 28. pont).
- 75 Másrészt, bár a korábbi védjegy jogosultja nem köteles bizonyítani védjegyének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett tényleges és aktuális sérelmének fennállását, bizonyítania kell azon elemek meglétét, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyére lehet következtetni (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 38. pont).
- 76 Az említett cikkben említett sérelmek valamelyikének, illetve az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye fennállását átfogóan kell értékelni, figyelembe véve az adott ügy valamennyi releváns tényezőjét, amelyek között szerepel többek között a korábbi védjegy jóhírnevének erőssége és megkülönböztető képességének mértéke, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke, valamint az érintett áruk és szolgáltatások jellege és egymáshoz való közelállóságuk mértéke (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 68. pont).
- 77 Ami közelebről a korábbi védjegy megkülönböztető képességének sérelmét illeti – amelyet „felhígulásnak”, „felmorzsolódásnak” vagy „zavarásnak” is neveznek –, ez a sérelem abban áll, hogy meggyengül e védjegy képessége az árujegyzékben szereplő áruknak és szolgáltatásoknak e védjegy jogosultjától származóként való azonosítására, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy önazonosságának és a közönség képzetében keltett hatásának felhígulását eredményezi. Ez a helyzet áll fenn különösen akkor, ha a korábbi védjegy, amely közvetlen asszociációt keltett az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, többé nem alkalmas erre (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 29. pont).
- 78 A Bíróság azt is pontosította, hogy annak bizonyítása, hogy a későbbi védjegy használata sérti vagy sértheti a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, feltételezi annak bizonyítását, hogy a későbbi védjegy használata következtében megváltozott az átlagos fogyasztó gazdasági magatartása azon áruk vagy szolgáltatások esetében, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet lajstromozták, vagy ilyen változás jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye áll fenn (2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 77. pont).
- 79 A jelen ügyben a megtámadott ítéletek 43. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbező sem a fellebbezési tanács előtt, sem pedig a Törvényszék előtti eljárásban nem nyújtott be olyan egybevágó bizonyítékokat, amelyek arra engednének következtetni, hogy a bejelentett védjegyek használata „tisztesztelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét”, és így a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett háromféle sérelem egyikére hivatkozott.
- 80 A Törvényszék e megállapítást a megtámadott ítéletek 44. pontjában azzal indokolta, hogy a fellebbező „nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek alátámaszthatták volna, hogy a bejelentett védjegy használata csökkenti korábbi védjegyei vonzerejét”.
- 81 Márpedig, egyrészt a korábbi védjegyek „vonzerejének” esetleges csökkenésére való kétértelmű utalás a Törvényszék részéről nem olyan jellegű, hogy annak alapján teljes bizonyossággal meg lehetne állapítani, hogy a Törvényszék ténylegesen értékelte a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége vagy jóhírneve sérelmének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett veszélyét.

Másrészt az ilyen csökkenés veszélyének hiányára vonatkozó megállapítás semmi esetre sem alkalmas annak bizonyítására, hogy nem áll fenn az ugyanezen rendelkezés értelmében vett korábbi védjegyek megkülönböztető képessége vagy jóhírveve tisztességtelen kihasználásának veszélye.

- 82 A megtámadott ítéletek 45. pontjában a Törvényszék hozzátette, hogy „az a tény, hogy egy másik gazdasági alany is jogosult lehet a felperes londoni üzletközpontjában értékesített árukhoz hasonló áruk vonatkozásában a »burlington« szót tartalmazó védjegy használatára, az átlagos fogyasztó szemében önmagában nem csökkentheti e hely kereskedelmi vonzerejét”.
- 83 Mindazonáltal a Törvényszék ezen megállapítása, még ha helyállónak is tekintjük, nem kapcsolódik közvetlenül a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett háromféle sérelem egyikéhez sem. Ezek nem a korábbi védjegy által jelölt hely „kereskedelmi vonzerejére”, hanem annak veszélyére vonatkoznak, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná e korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.
- 84 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a Törvényszék nem értékelte a Tulli Allan Burlington által a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapított felszólalási ok alátámasztásaként szolgáltatott bizonyítékokat az e rendelkezésben előírt kritériumok alapján, és ennél fogva tévesen alkalmazta a jogot.
- 85 Az első jogalap második része tehát megalapozott. Következésképpen, anélkül hogy az első jogalap harmadik részét vizsgálni kellene, e jogalapnak helyt kell adni.

A fellebbezések második jogalapjáról

A felek érvei

- 86 A fellebbezések alátámasztására felhozott második jogalap két részre oszlik. Az első rész a meghallgatáshoz való jog megsértésén, a második rész pedig a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul, a jellegbitorlási keresettel összefüggésben.
- 87 A második jogalap első részét illetően a Tulli Allan Burlington megjegyzi, hogy a felszólalási osztály a bejelentett védjegyek érvényességét kizárólag a korábbi európai uniós védjegy alapján és a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére tekintettel értékelte.
- 88 Márpedig a Tulli Allan Burlington, amely szintén az e rendelet 8. cikkének (1) és (4) bekezdésére alapított felszólalási okokra hivatkozott, a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárásban hivatkozott felszólalási okok mindegyikét fenntartotta. A fellebbezési tanács 2015. szeptember 28-i levelében kifejtette azon szándékát, hogy az ügyeket a 2 314 343. sz. korábbi egyesült királysági védjegy alapján is megvizsgálja, és felhívta a feleket, hogy nyújtsák be az e védjeggyel kapcsolatos észrevételeiket, de nem hivatkozott a többi vizsgálati alapra, és nem hívta fel a feleket arra, hogy e többi alapra vonatkozóan tegyék meg észrevételeiket.
- 89 A Tulli Allan Burlington tehát azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az nem ismerte el, hogy a negyedik fellebbezési tanácsnak fel kellett volna hívnia a feleket a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó észrevételeik megtételére. A megtámadott ítéletek 54. pontjában a Törvényszék szerinte azt állapította meg, hogy a negyedik fellebbezési tanács nem volt köteles a felektől további észrevételeket kérni, ami ellentétes a meghallgatáshoz való joggal, kivéve ha a Törvényszék csak az e rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó kérdéstről határoz.

- 90 Második jogalapjának második részével a Tulliallan Burlington azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek 62. pontjában úgy ítélte meg, hogy ő nem bizonyította, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek. Pontosabban azt rója fel neki, hogy következtetéseiben hibát vétett, tekintettel a negyedik fellebbezési tanács rendelkezésére álló, a korábbi védjegyek jóhírnevére vonatkozó bizonyítékokra.
- 91 Az EUIPO és a Burlington Fashion a fellebbezések alátámasztására felhozott második jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 92 Második jogalapjának első részével a Tulliallan Burlington azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette a meghallgatáshoz való jogát, mivel nem ismerte el, hogy a negyedik fellebbezési tanácsnak fel kellett volna hívnia a feleket a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére vonatkozó észrevételeik benyújtására, hiszen ezzel a kérdéssel, az EUIPO felszólalási osztályától eltérően, neki szándékában állt foglalkozni.
- 93 A 207/2009 rendelet 75. cikke szerint az EUIPO határozatai csak olyan érveken alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. E rendelkezés kimondja a felek meghallgatáshoz való jogát az EUIPO előtti eljárásban.
- 94 E jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra (2015. szeptember 8-i DTL Corporación kontra OHIM végzés, C-62/15 P, nem tették közzé, EU:C:2015:568, 45. pont). Ez a jog nem követeli meg azt sem, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsának – mielőtt véglegesen állást foglalna a valamely fél által előterjesztett bizonyítékok értékeléséről – e fél számára további lehetőséget kellene nyújtania az említett bizonyítékokkal kapcsolatos nyilatkozat megtételére (2012. január 19-i OHIM kontra Nike International ítélet, C-53/11 P, EU:C:2012:27, 53. pont). Egyébiránt az a fél, aki maga nyújtotta be a szóban forgó ténybeli elemeket és bizonyítékokat, elméletileg teljes mértékben kifejthette az említett előterjesztés alkalmával azok esetleges relevanciáját a jogvita elbírálása szempontjából (2010. március 4-i Kaul kontra OHIM végzés, C-193/09 P, nem tették közzé, EU:C:2010:121, 66. pont).
- 95 A jelen ügyben maga a Tulliallan Burlington hivatkozott felszólalásainak egyik okaként a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére, és e tekintetben előterjeszthette az általa relevánsnak tartott érveket és bizonyítékokat.
- 96 A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítéletek 53. pontjában megjegyezte, hogy a szóban forgó ügy irataiból kitűnik, hogy a Tulliallan Burlington az EUIPO szervezeti egységei előtti eljárás során mindvégig előterjeszthette észrevételeit. A Tulliallan Burlington nem vitatja ezt az állítást, és fellebbezéseiben maga is elismeri, hogy a negyedik fellebbezési tanácshoz benyújtott 2014. február 20-i észrevételeiben tudatta, hogy valamennyi felszólalási okát fenntartja, beleértve a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapuló okot is.
- 97 Ezenkívül, amint arra a Bíróság a 2007. március 13-i OHIM kontra Kaul ítéletében (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 57. pont) rámutatott, a hozzá benyújtott fellebbezés joghatásainál fogva a fellebbezési tanácsnak el kell végeznie a felszólalás új és teljes érdemi vizsgálatát, mind a jogi, mind a tényállási elemek vonatkozásában. Ebből következik, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanácsnak újból meg kellett volna vizsgálnia a Tulliallan Burlington által hivatkozott valamennyi felszólalási okot, köztük a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére alapított okot is. Ez utóbbi ennél fogva a fellebbezési tanács elé terjesztett észrevételeiben minden olyan további érvet előadhatott volna, amelyet e felszólalási ok tekintetében relevánsnak ítélt, anélkül hogy szükség lett volna arra, hogy a fellebbezési tanács erre külön felhívja.

- 98 A Törvényszék tehát helyesen állapította meg, hogy nem róható fel a negyedik fellebbezési tanácsnak, hogy e tárgyban nem kért további észrevételeket a felektől.
- 99 Ebből következően a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 100 Második jogalapjának második részével a Tulliallan Burlington azt rója fel a Törvényszéknek, hogy értékelési hibát vétett a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére alapított felszólalásának alátámasztásaként előterjesztett bizonyítékokkal kapcsolatban.
- 101 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Ezért kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. E tények és bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyen fellebbezés keretében a Bíróságnak kell megvizsgálnia (2019. november 13-i Outsource Professional Services kontra EUIPO ítélet, C-528/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:961, 47. pont).
- 102 Egyébként az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése. A fellebbező feladata, hogy pontosan megjelölje azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Törvényszék elferdített, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek megítélése szerint ehhez az elferdítéshez vezettek (2019. november 13-i Outsource Professional Services kontra EUIPO ítélet, C-528/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:961, 48. pont).
- 103 A Tulliallan Burlington lényegében azt adja elő, hogy ha a Törvényszék az általa javasolt módon vette volna figyelembe az előterjesztett bizonyítékokat, akkor arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a jellegbitorlást bizonyították. Márpedig meg kell állapítani, hogy ezzel a Tulliallan Burlington megelégszik azzal, hogy a megtámadott ítéletekben szereplő ténybeli értékelést kifogásolja, és semmilyen bizonyítékot nem terjeszt elő annak alátámasztására, hogy a Törvényszék elferdítette volna a releváns tényeket vagy bizonyítékokat.
- 104 Ebből következik, hogy második jogalapjának második részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 105 A fentiekre tekintettel a fellebbezések alátámasztásaként felhozott második jogalapot – mint részben megalapozatlant, részben pedig elfogadhatatlant – el kell utasítani.

A fellebbezések harmadik jogalapjáról

A felek érvei

- 106 A fellebbezések alátámasztásaként felhozott harmadik jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul. E jogalap négy részre osztható.
- 107 A harmadik jogalap első részében a Tulliallan Burlington arra hivatkozik, hogy a Bíróság a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletben (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 48. pont) kimondta, hogy a Praktiker ítéletből eredő azon követelmény, amely szerint a kiskereskedelmi szolgáltatásokat jelölő védjegy bejelentőjének pontosítania kell az e szolgáltatásokkal érintett áruk típusát, nem alkalmazható az ezen ítéletet megelőzően lajstromozott védjegyekre. Ezenkívül azt állítja, hogy a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletből (C-501/15 P, EU:C:2017:750) eredő ítélkezési gyakorlatot a jogbiztonság elvének megfelelően alkalmazni kell a Praktiker ítélet időpontjában közzétett védjegybejelentésekre is, valamint azokra a bejelentésekre is, amelyeket már ezt megelőzően

benyújtottak, anélkül hogy az EUIPO módosítás iránti kérelmet bocsátott volna ki. Így szerinte a Praktiker ítélet nem alkalmazható a korábbi védjegyek egyikére sem, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítéletekben kimondott.

- 108 A harmadik jogalap második részében a Tulli Allan Burlington azt állítja, hogy a Törvényszék mindenesetre tévesen elemezte a Praktiker ítéletet. Ezen ítélet hatálya igen korlátozott, mivel az csak a kiskereskedelmi szolgáltatásokkal érintett árukra vonatkozik, és nem alkalmazható az üzletközpontok szolgáltatásait jelölő védjegyekre.
- 109 A harmadik jogalap harmadik részében a Tulli Allan Burlington úgy véli, hogy még ha a korábbi védjegyek valóban a Praktiker ítélet hatálya alá tartoznak is, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy ez az ítélet szükségképpen kizárja a megjelölések közötti hasonlóság fennállásának megállapíthatóságát. Ugyanis az említett ítélet szerinte nem követel meg ilyen korlátozást, hiszen az csupán iránymutatást nyújt a lajstromozás egy olyan formájával kapcsolatban, amely megkönnyíthetné a megtévesztést eredményező hasonlóság elemzését, de nem akadályozza a korábbi védjegy jogosultját abban, hogy igénybe vegye a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában biztosított oltalmat valamely későbbi, megtévesztésig hasonló, lajstromozott védjegy tekintetében.
- 110 A harmadik jogalap negyedik részében a Tulli Allan Burlington előadja, hogy a Törvényszék a Praktiker ítélet téves értelmezésével elmulasztotta az összetéveszthetőség értékelését, illetve az ügyek visszautalását a negyedik fellebbezési tanács elé, annak érdekében, hogy az értékelni tudja ezen összetéveszthetőséget.
- 111 A Burlington Fashion úgy véli, hogy a fellebbezések harmadik jogalapját teljes egészében el kell utasítani.
- 112 Először is, a Tulli Allan Burlington állításával ellentétben a korábbi védjegyekkel jelölt szolgáltatások igenis a „kiskereskedelmi szolgáltatások” kategóriájába tartoznak. A Törvényszék helyesen állapította meg, hogy e szolgáltatások ebbe a kategóriába tartoznak.
- 113 Másodszor, a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet (C-501/15 P, EU:C:2017:750) szerinte nem teszi lehetővé a Törvényszéknek a megtámadott ítéletek 71. pontjában kifejtett következtetésének megdöntését. Egyrészt, ebben az ítéletben a Bíróság pontosította, hogy a Praktiker ítélet csak az ítélet kihirdetése előtt lajstromozott védjegyekre alkalmazható, ami a korábbi európai uniós védjegy esetében nem áll fenn. Másrészt, még ha a Praktiker ítélet nem is alkalmazható közvetlenül a három korábbi egyesült királysági védjegyre, a Bíróság a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletben (C-501/15 P, EU:C:2017:750) kimondta, hogy figyelembe kell venni a jobbiztonság és a bizalomvédelem elvét.
- 114 Az EUIPO úgy véli, hogy egyes, a fellebbezések harmadik jogalapjára vonatkozó érvek megalapozottak, de kizárólag a három korábbi egyesült királysági védjegy tekintetében, a korábbi európai uniós védjegy tekintetében nem.
- 115 Egyrészt a Törvényszék szerinte tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Praktiker ítéletet alkalmazta, miközben az ezen ítéletből eredő ítélkezési gyakorlat, a három korábbi egyesült királysági védjegy miatt nem volt releváns a szóban forgó ügyek elbírálása szempontjából. Az EUIPO e tekintetben rámutat, hogy a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletben (C-501/15 P, EU:C:2017:750) a Bíróság megállapította, hogy a Praktiker ítéletből az következik, hogy az ezen ítélet kihirdetését megelőzően lajstromozott védjegyek oltalmának terjedelmét nem befolyásolhatja az ezen ítéletből levezethető ítélkezési gyakorlat, mivel az ítélet csak az új bejelentésekre vonatkozik.
- 116 Így a Bíróság kifejezetten elutasította a Praktiker ítélet bármiféle visszaható hatályát az ítélet kihirdetése előtt már lajstromozott védjegyek tekintetében. A jelen ügyekben a három korábbi egyesült királysági védjegyet 2003-ban, azaz jóval ezen ítélet 2005. július 7-i kihirdetését megelőzően lajstromozták.

- 117 Márpedig a Törvényszék által a megtámadott ítéletekben tett megállapítások, amelyek arra következtettek, hogy a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk és az üzletközpont szolgáltatásai eltérnek egymástól, azon a téves előfeltevésen alapulnak, hogy a Praktiker ítéletből eredő ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben alkalmazandó.
- 118 Következésképpen az EUIPO úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ezen ítéletből eredő ítélkezési gyakorlatot a három korábbi egyesült királysági védjegyre alkalmazta.
- 119 Másrészt a Törvényszék szerinte figyelmen kívül hagyta a három korábbi egyesült királysági védjegy használatának igazolására vonatkozó kérelmeket is. Az EUIPO először is megjegyzi, hogy a felszólalási osztály kizárólag a korábbi európai uniós védjegy alapján adott helyt a felszólalásoknak, és úgy ítélte meg, hogy eljárásgazdaságossági okokból nem szükséges az e három védjegy vonatkozásában benyújtott bizonyítékok vizsgálata. Másodszor az EUIPO megjegyzi, hogy a negyedik fellebbezési tanács, anélkül hogy megvizsgálta volna az e használat igazolására irányuló kérelmeket, hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatait, és a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja tekintetében elutasította a felszólalásokat, további részletezés nélkül megállapítva, hogy a vitatott áruk nem hasonlók a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó, üzletközpontok által nyújtott szolgáltatásokhoz.
- 120 Márpedig a használat igazolására irányuló kérelmek vizsgálata adott esetben lehetővé tette volna a Tulli Allan Burlington által a három korábbi egyesült királysági védjeggyel jelölt, „üzletközpontok által nyújtott szolgáltatások/kiskereskedelmi szolgáltatások” tárgyát képező konkrét áruk meghatározását. E három korábbi védjegy oltalmának pontos terjedelmét meg lehetett volna határozni, amennyiben meg lehetett volna határozni az üzletközpont szolgáltatásai által érintett konkrét árukat. Ez egyszerre következik a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdéséből, valamint a 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítéletből (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 50. pont).
- 121 Ebből következik, hogy a negyedik fellebbezési tanács azáltal, hogy elmulasztotta megvizsgálni a három korábbi egyesült királysági védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat, és elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló fellebbezéseket az áruk különbözősége miatt, tévesen alkalmazta a jogot, amit a Törvényszék is megismételt. Az EUIPO ezzel szemben úgy véli, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot az összetéveszthetőségnek a korábbi európai uniós védjegyre tekintettel történő értékelését illetően.
- 122 Az EUIPO a többi érv elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 123 Harmadik jogalapjának együttesen vizsgálandó különböző részeiben a Tulli Allan Burlington lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot, amikor – helytelen módon – a Praktiker ítéletre támaszkodott, majd a megtámadott ítéletek 71. pontjában úgy ítélte meg, hogy nem állapítható meg hasonlóság vagy kiegészítő jelleg a korábbi védjegyekkel jelölt szolgáltatások és a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk között.
- 124 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatásokat illetően a Bíróság kimondta, hogy a kiskereskedelem célja az áruk fogyasztók részére történő értékesítése. E tevékenység többek között az eladásra felkínált áruk összeválogatását és különféle olyan szolgáltatások nyújtását jelenti, amelyeknek a célja, hogy a fogyasztó az említett jogügyletet megkösse (lásd ebben az értelemben: 2005. július 7-i Praktiker ítélet, 34. pont).

- 125 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályhoz fűzött magyarázó megjegyzés pontosítja, hogy ez az osztály többek között a különféle áruk harmadik személyek javára történő összegyűjtését foglalja magában, kivéve azok szállítását, lehetővé téve a vásárlók számára, hogy azokat megfelelően megtekinthessék és megvásárolhassák. E szolgáltatásokat kiskereskedelmi üzletek, nagykereskedelmi üzletek, értékesítő automaták, katalógusok vagy elektronikus eszközök segítségével végzett csomagküldő kereskedelem útján, például internetes oldalak vagy távértékesítési műsorok útján lehet nyújtani.
- 126 E magyarázó megjegyzésből kitűnik, hogy a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalma három alapvető jellemzőre utal, nevezetesen először is arra, hogy e szolgáltatások tárgya áruk fogyasztók részére történő értékesítése, másodsor e szolgáltatásokat a fogyasztó részére abból a célból nyújtják, hogy lehetővé tegyék számára ezen áruk megfelelő megtekintését és megvásárlását, harmadszor pedig, hogy azokat harmadik személyek részére nyújtják.
- 127 Ebből következik, hogy a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalma magában foglalja azokat a szolgáltatásokat, amelyek a fogyasztók felé irányulnak, és amelyek az üzletközpontokban üzlethelyiséggel rendelkező cégek javára a különféle áruk különféle üzletekben való összegyűjtéséből állnak, és lehetővé teszik a fogyasztók részére ezen áruk megfelelő megtekintését és megvásárlását, valamint az adásvételi jogügyleten kívül különféle szolgáltatások nyújtását, amelyek célja, hogy a fogyasztókat az ezen üzletekben található áruk megvásárlására ösztönözze.
- 128 A fenti megfontolásokból következik, hogy – amint azt maga a Törvényszék is helyesen állapította meg a megtámadott ítéletek 32. pontjában – a Bíróság által a Praktiker ítélet 34. pontjában kifejtett értelmezés nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az üzletközpontok vagy a bevásárlóközpontok által nyújtott szolgáltatások *per definitionem* ki lennének zárva a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalmának hatálya alól.
- 129 A Törvényszék azt is helyesen állapította meg a megtámadott ítéletek 33. pontjában, hogy a Bíróság által a Praktiker ítélet 34. pontjában kifejtett értelmezés ellentétes azzal az állásponttal, amely szerint az üzletközpont szolgáltatásai alapvetően az ingatlan-bérbeadási és ingatlankezelési szolgáltatásokra korlátozódnak. Arra hivatkozik ugyanis, hogy a Praktiker ítélet említett pontjában említett „különféle szolgáltatások” fogalma szükségképpen magában foglalja az üzletközpont által annak érdekében megszervezett szolgáltatásokat, hogy fenntartsák ezen üzletközpont vonzerejét és gyakorlati előnyeit, mivel a cél az, hogy a különféle áruk iránt érdeklődő vásárlók számára lehetővé tegyék, hogy azokat a különféle üzletekben megfelelően megtekinthessék és megvásárolhassák.
- 130 Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítéletek 34. pontjában helyesen állapíthatta meg, hogy a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalma magában foglalja az üzletközpont által a fogyasztó részére annak érdekében nyújtott szolgáltatásokat, hogy ez utóbbi megtekinthesse és megvásárolhassa ezeket az árukat, valamint az érintett üzletközpontban üzlethelyiséggel rendelkező cégek javára nyújtott szolgáltatásokat.
- 131 A megtámadott ítéletek 70. és 71. pontjában a Törvényszék tekintetbe vette, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat illetően az uniós bíróság megállapította, hogy a kiskereskedelmi szolgáltatások esetében szükséges, hogy az eladásra kínált árukat pontosan megjelöljék. Ebből arra következtetett, hogy ha a Burlington Arcade-hoz hasonló valamely üzletközpont részét képező különféle üzletekben értékesíthető árukat nem jelölik meg pontosan, ez kizár mindennemű képzettársítást ez utóbbiak és a bejelentett védjeggyel jelölt áruk között, hiszen a jelen esetben a Tulliallan Burlington által a luxuscikkekkel illetően adott meghatározás nem elegendő annak pontos meghatározásához, hogy milyen árukról van szó. Ennélfogva, a Törvényszék szerint, ilyen pontos meghatározás hiányában nem lehet hasonlóságot vagy kiegészítő jellegű kapcsolatot megállapítani a korábbi védjegyekkel jelölt szolgáltatások és a bejelentett védjeggyel jelölt áruk között.

- 132 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy kétségtelen, hogy a Bíróság kimondta, hogy a kiskereskedelmi szolgáltatásokra vonatkozó védjegy lajstromozásához nem szükséges konkrétan megjelölni azt a szolgáltatást vagy szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a lajstromozást kérik, de a bejelentőtől meg kell követelni, hogy pontosan jelölje meg azokat az árukat vagy árutípusokat, amelyekre e szolgáltatások vonatkoznak (a Praktiker ítélet 49. és 50. pontja).
- 133 Mindazonáltal a Bíróság egyrészt pontosította, hogy a Praktiker ítéletből eredő ítélkezési gyakorlat csak a védjegybejelentésekre vonatkozik, és nem érinti az említett ítélet kihirdetésekor már lajstromozott védjegyek oltalmát (2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus ítélet, C-501/15 P, EU:C:2017:750, 45. pont). Mivel a jelen esetben a Tulliallan Burlington három korábbi egyesült királysági védjegyet, amelyekre a felszólalásának alátámasztása érdekében hivatkozott, a Praktiker ítélet kihirdetése előtt lajstromozták, azokat semmi esetre sem érintette az ezen ítéletből eredő kötelezettség.
- 134 Másrészt, a Praktiker ítéletnek a jelen ítélet 132. pontjában említett megállapításaiból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy amikor a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt felszólalási ok alátámasztásaként egy kiskereskedelmi szolgáltatásokra vonatkozó, ezen ítélet kihirdetését követően lajstromozott védjegyre hivatkoznak, e felszólalási okot eleve ki lehet zárni a korábbi védjegy árujegyzékébe tartozó kiskereskedelmi szolgáltatásokkal esetlegesen érintett árukra vonatkozó bárminemű pontos megjelölés hiányára való pusztán hivatkozással.
- 135 Ily módon eljárni azt jelentené, hogy tagadnánk a korábbi védjegy azon képességét, hogy arra felszólalás keretében a hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában azonos vagy hasonló védjegy lajstromozásának megakadályozása érdekében hivatkozni lehet, következésképpen megtagadnánk annak megkülönböztető képességének elismerését, még akkor is, ha e védjegy még mindig lajstromozás alatt áll, és annak törlését a 207/2009 rendeletben foglalt okok valamelyike miatt nem rendelték el.
- 136 Egyébiránt, amint arra lényegében az EUIPO rámutat, a korábbi védjegy 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése értelmében vett tényleges használatának igazolására irányuló kérelem révén meg lehet határozni az azon szolgáltatások által érintett konkrét árukat, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet használták, és ennél fogva e bekezdés utolsó mondata alapján a felszólalás vizsgálata céljából elegendő csak ezen árukat figyelembe venni.
- 137 Így a fenti megfontolások összességéből kitűnik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítéletek 71. pontjában azt állapította meg, hogy a korábbi védjegyekkel jelöltekhez hasonló üzletközpontok részét képező különféle üzletekben értékesíthető áruk pontos megjelölésének hiánya megakadályozta, hogy ez utóbbiak és a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk között bármilyen képzettársításra sor kerülhessen. Ennél fogva, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a Tulliallan Burlington érvelésének többi részét, a fellebbezés harmadik jogalapjának helyt kell adni.

Az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetről

- 138 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez az eset mind a négy ügyben fennáll.
- 139 A Törvényszékhez benyújtott keresetlevelének első jogalapjával a Tulliallan Burlington lényegében azt rója fel a negyedik fellebbezési tanácsnak, hogy az megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését.
- 140 Közelebbről, a negyedik fellebbezési tanács szerinte tévesen értelmezte a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó szolgáltatások egy részét jelölő „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalmát, amelyek tekintetében nem bizonyították a korábbi védjegyek jóhírnevét.

- 141 Egyébiránt e keresetlevél harmadik jogalapjával a Tulli Allan Burlington lényegében azt rója fel a negyedik fellebbezési tanácsnak, hogy az megsértette e rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, többek között amiatt, mert nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az üzletközpontjának szolgáltatásaival érintett fogyasztók azonosak a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk érintett fogyasztóival.
- 142 A negyedik fellebbezési tanács a vitatott határozatok 18. pontjában úgy vélekedett, hogy a Tulli Allan Burlington tevékenysége nincs összefüggésben a kiskereskedelmi tevékenységgel, és kizárólag az ő üzletközpontjában található üzleteknek és irodáknak a bérbeadásából áll. Ebből azt a következtetést vont le, hogy a Tulli Allan Burlington csak ingatlankezelési szolgáltatásokat nyújt ügyfeleinek, nem pedig kiskereskedelmi szolgáltatásokat.
- 143 E tekintetben a jelen ítélet 124–127. pontjából az következik, hogy a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalma magában foglalja többek között a valamely üzletközpont által a fogyasztó részére annak érdekében nyújtott szolgáltatásokat, hogy ez utóbbi megfelelően megtekinthesse és megvásárolhassa az árukat, valamint az érintett üzletközpontban található cégek javára nyújtott szolgáltatásokat.
- 144 Ebből következik, hogy a negyedik fellebbezési tanács azzal, hogy a „kiskereskedelmi szolgáltatások” fogalmának megszorító meghatározását fogadta el, és nem vette figyelembe azt, hogy a Tulli Allan Burlington ilyen szolgáltatásokat is nyújtott, egyrészt tévesen alkalmazta a jogot, mivel túlságosan megszorítóan értelmezte e fogalmat, másrészt pedig nem minősítette megfelelően a ténybeli elemeket.
- 145 Ennélfogva a keresetek első és harmadik jogalapjának helyt kell adni, és a vitatott határozatokat hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a keresetek többi jogalapját vizsgálni kellene.

A költségekről

- 146 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikke (2) bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 147 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 148 Az EUIPO-t és a Burlington Fashion-t, mivel pervesztesek lettek, a Tulli Allan Burlington kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeik, valamint egyenlő részben a Tulli Allan Burlington részéről a T-120/16–T-123/16. sz. ügyekben lefolytatott elsőfokú eljárásokkal, valamint a fellebbezésekkel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) ítéletét (T-120/16, EU:T:2017:873), 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) ítéletét (T-121/16, nem tették közzé, EU:T:2017:872), 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) ítéletét (T-122/16, nem tették közzé, EU:T:2017:871) és 2017. december 6-i Tulli Allan Burlington kontra EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) ítéletét (T-123/16, nem tették közzé, EU:T:2017:870) hatályon kívül helyezi.**

- 2) A Bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának a Tulli Allan Burlington Ltd és a Burlington Fashion GmbH közötti négy felszólalási eljárással kapcsolatban 2016. január 11-én hozott határozatait (R 94/2014-4., R 2501/2013-4., R 2409/2013-4. és R 1635/2013-4. sz. ügyek) hatályon kívül helyezi.
- 3) A Bíróság a Burlington Fashion GmbH-t és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezi a saját költségeiken felül a Tulli Allan Burlington Ltd részéről a T-120/16–T-123/16. sz. ügyekben lefolytatott elsőfokú eljárásokkal, valamint a fellebbezésekkel kapcsolatban felmerült költségek egyenlő részben történő viselésére.

Aláírások